

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie ze skargi Z. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w W. z dnia 18 lipca 2019 r., sygn. akt II Ca (...) (II WSC (...)),

w sprawie z powództwa Z. G.

przeciwko K. S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2020 r.,

**odrzuca skargę oraz odstępuje od obciążenia powoda
kosztami postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 16 lipca 2019 r. Sąd Okręgowy w W. w sprawie z powództwa Z. G. przeciwko K. S.A. z siedzibą w W. o zapłatę na skutek apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w W. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że powództwo oddalił i w punkcie III w ten sposób, że zasądził od Powoda na rzecz strony pozwanej 4817 zł kosztów procesu, a także zasądził od Powoda na rzecz strony pozwanej 2510 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w W. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku wywiódł Powód, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 356 § 2 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię, a także przepisów prawa procesowego, tj. art. 386 § 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i zmianę

wyroku, mimo braku ku temu podstaw w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Powód wniósł o stwierdzenie, że wyrok Sądu Okręgowego w W. z 18 lipca 2019 r. jest niezgodny z art. 356 § 1 k.c. oraz o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania w wysokości według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa.

W odpowiedzi na skargę Pozwany wniósł o odrzucenie skargi, ewentualnie o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania z uwagi na oczywistą bezzasadność, a w przypadku jej przyjęcia do rozpoznania - o oddalenie skargi. Wniósł ponadto o zasądzenie na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów wywołanych wniesieniem skargi, w tym kosztów zastępstwa prawnego zgodnie z normami przepisanyymi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia podlegała odrzuceniu.

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wnioski o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Zachowanie wymienionych powyżej wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez Sąd Najwyższy. Uchybienie tym wymaganiom nie podlega sanowaniu, zatem brak któregośkolwiek z tych elementów konstrukcyjnych skargi skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Wymagania te powinny być bowiem spełnione w sposób kumulatywny oraz każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od pozostałych

(zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 20 lipca 2005 r., sygn. akt IV CNP 1/05 oraz z 7 sierpnia 2012 r., sygn. akt III CNP 14/12, niepublikowane).

Uprawdopodobnienie szkody polegającej na zapłacie kosztów sądowych zasądzonych prawomocnym orzeczeniem nie stanowi spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 lipca 2006 r., sygn. akt II BP 11/06, OSNP 2007, z. 15-16, poz. 223; także np. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 28 listopada 2006 r., sygn. akt III CNP 46/06, z 21 grudnia 2006 r., sygn. akt III CNP 57/06, z 17 listopada 2005 r., sygn. akt II CNP 15/05, z 27 lipca 2006 r., sygn. akt II BP 11/06, z 25 maja 2007 r., sygn. akt III CNP 30/07, z 10 lipca 2008 r., sygn. akt I CNP 39/08, z 21 lutego 2013 r., sygn. akt III CNP 2/13, niepublikowane). Skarga w niniejszej sprawie nie spełnia wobec powyższego wymagania, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. W tym zakresie niezbędne jest przedstawienie w skardze wyodrębnionego wyводу i uprawdopodobnienie w nim wyrządzenia szkody ze wskazaniem jej rodzaju, czasu jej wystąpienia, rozmiaru oraz wykazanie istnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodą a wydaniem zaskarżonego wyroku. Skarżący wskazał, iż szkodą podlegającą uprawdopodobnieniu jest obciążenie obowiązkiem zapłaty kosztów sądowych w wysokości 7.310 zł.

Ponadto do spełnienia przesłanki z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest istnienie szkody w chwili wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Nie jest zatem wystarczające powołanie się w skardze na samo zagrożenie wystąpienia szkody, choćby było ono realne. Skarga przysługuje stronie wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem została już stronie wyrządzona szkoda (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z 4 sierpnia 2009 r., sygn. akt II CNP 43/09; z 10 grudnia 2010 r., sygn. akt III CNP 48/10, niepublikowane; z 31 stycznia 2006 r., sygn. akt IV CNP 38/05, OSNC 2006, z. 7-8, poz. 141; z 11 stycznia 2006 r., sygn. akt II CNP 13/05, OSNC 2006, z. 6, poz. 110; z 25 czerwca 2019 r., sygn. akt V CNP 1/19, niepublikowane).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł o odrzuceniu skargi, a o kosztach postępowania wywołanych jej wniesieniem zgodnie z art. 108 i art. 102 k.p.c. w zw. z art. 424¹², art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

jw